De la Farinera Teixidor a la Fundació Drissa

La restauració de la gran casa modernista de Santa Eugènia es pot valorar com una aportació patrimonial fonamental per al present i el futur de Girona

El divendres 1 d'abril del 2005 –ahir va fer onze anys– la Fundació La Caixa i la Fundació Privada Drissa, que treballa per a la inserció laboral de persones amb trastorns mentals, van signar un conveni pel qual l'entitat d'estalvi atorgava 40.000 euros de subvenció a la fundació gironina. Un cop feta la firma, el president de Drissa, Joan Bosch, va remarcar que el projecte tenia: "L'ambició de formar una empresa que permeti incorporar personal qualificat i crear llocs de treball per a persones amb trastorns mentals." Definia en poques paraules la que havia estat la seva línia d'actuació en els seus darrers anys de vida. Ferm defensor de l'empresa, més d'una vegada havia assegurat que crear-ne una era com fer créixer un infant, "la qual cosa vol dir que sempre que es pugui s'ha d'evitar que hi hagi pèrdues perquè sinó no es pot anar endavant". Joan Bosch va aplicar la mateixa filosofia a l'hora de posar en funcionament una fundació com Drissa, que va destinar aquells recursos al reforç i ampliació de les línies productives dels centres de treball i a l'engegada d'un projecte d'agricultura ecològica, avui en ple funcionament en uns terrenys de Campllong. Creada l'any 1999, Drissa –agafa el nom de la corda que serveix per hissar i arriar la vela– ha convertit el treball en una eina terapèutica destacable en el procés de rehabilitació psicosocial.

El maig del 2000 l'antiga fàbrica va esdevenir la seu d'El Punt

Drissa treballa amb persones amb problemes mentals

La Farinera Teixidor

En Joan Bosch i el seu germà Jordi van posar moltes energies en la reconstrucció de la Farinera Teixidor, una de les perles del modernisme de Girona, obra principal de l'arquitecte Rafael Masó que senyoreja Santa Eugènia.

El gener del 1990, Joan Bosch va comprar la casa pairal dels Teixidor per noranta-set milions de pessetes (585.000 euros) a través de Viaforma. Un any més tard, el gener del 1991, es va posar en contacte amb l'alcalde Nadal després de fer un primer tempteig i preguntar qui es podia encarregar de la reconstrucció. Es van presentar diverses propostes i finalment, tot i saber que l'equip integrat per Tarrús, Bosch, Vives i Comadira treballaven molt sovint per l'Ajuntament, en Joan Bosch es va decantar pel projecte presentat per Arcadi Pla. Segons va declarar, el trobava molt més dinàmic i d'acord amb el que ell volia. Tot i les complicacions burocràtiques generades per les diferències amb un dels responsables d'Urbanisme de l'Ajuntament, el 28 de desembre del 1995, dia dels Innocents, l'alcalde Nadal va parlar amb el propietari i reconstructor i el va apressar perquè el projecte tirés endavant. A l'estiu del 1996 van començar les obres. I tot i noves complicacions derivades del fet que l'estructura de l'edifici era de palla i que quan es van reconstruir els soterranis per fer els nous espais, hi havia un perill real d'esllavissada perquè hi entrava molta aigua procedent de la sèquia Monar, el maig del 2000 l'antiga fàbrica va esdevenir nova seu d'El Punt. En una entrevista, Joan Bosch va assegurar: "Com a president d'Hermes Comunicacions, empresa editora d'El Punt, sempre he mantingut que volia que el diari fes la seva expansió des de Girona, i és per això que, quan vam preveure que el procés de creixement ens portaria a canviar de local, vam creure que, tot i que podríem construir una seu nova, el millor seria buscar un edifici emblemàtic que estigués íntimament lligat amb la ciutat."

L'estiu de l'any passat, El Punt Avui va canviar novament de seu, però tot i que l'edifici ha tornat a quedar buit és el moment de recordar una anècdota explicada pel mateix Bosch: “Pocs dies abans d'entrar com a amo d'El Punt, l'Enric Marquès em va agafar i em va dir: «Germans Bosch, ja sé què voleu fer. Revalorar el diari i després vendre'l.» Jo li vaig contestar que no, que no volia fer això! Vam deixar la discussió aparcada, fins que molts anys després, quan ja havia comprat la Farinera i me la mirava des de fora, ell va passar per allà i em va preguntar: «Què fas aquí?» Jo li vaig contestar: «És que la vull restaurar!» Ell va continuar: «Que hi vols posar El Punt?» Jo vaig respondre que podria ser. I ell va dir: «Aquella vegada em vaig equivocar, creia que portaves altres intencions.»”

”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-04-2016 Pàgina 10

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/954890-de-la-farinera-teixidor-a-la-fundacio-drissa.html